

PHILOSOPHANDUM EST

- rezumatul tezei de abilitare -

Teza de abilitare este compusă din 6 secțiuni principale, fiind încadrate de un „Preambul”, care înfățișează exigențele legale în vigoare la data susținerii abilitării privitoare la alcătuirea unei teze de abilitare, și de „Lista de lucrări” a candidatului la abilitare, anexată la finalul tezei.

Secțiunile principale urmează – în măsura în care este pertinent pentru o teză de abilitare în filosofie – indicațiile privind conținutul unei teze de abilitare, cele menționate în Ordinul de Ministru nr. 3121 din 27 ianuarie 2015, privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare (publicat în Monitorul Oficial nr. 107, din 10 februarie 2015).

Prima secțiune este introductivă, oferind un „curriculum studiorum” al candidatului la abilitare (licențiat în Filosofie, Filologie clasică – limba și literatura latină și limba și literatura greacă veche – și Limbă și literatură română – limbă și literatură latină, DEA în Filosofie, doctorat în Filosofie).

Următoarele 5 secțiuni ale tezei de abilitare urmează indicațiile de cuprins date de OM nr. 3121/27.01.2015. Astfel, secțiunea a doua înfățișează evoluția „carierii academice, științifice și profesionale” a candidatului la abilitare, care este angajat al unei universități publice din România (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași) din februarie 2000.

Secțiunea a treia a tezei de abilitare oferă informații despre „principalele

rezultate științifice originale obținute de către candidat în cercetarea științifică, după conferirea titlului de doctor, în domeniul de doctorat vizat”. Principalele rezultate sunt considerate publicațiile științifice, încadrate în 10 categorii: volume de autor, traduceri însoțite de comentarii analitice, ediții bilingve, în format academic, traduceri adnotate, ediții bilingve coordonate, ediții bilingve îngrijite, volume colective coordonate, traduceri revizuite și adnotate, studii și articole în reviste de specialitate, recenzii. Toate acestea reflectă preocupări legate de filosofia premodernă, în special de a Antichității Târzii.

Secțiunea a patra a tezei de abilitare discută despre „capacitatea individuală a candidatului de a organiza și gestiona activități didactice, de explicare și facilitare a învățării”. De remarcat că seminariile și cursurile care s-au constituit în constante ale normei didactice de bază ale candidatului la abilitare sunt, și ele, orientate spre filosofie premodernă.

Secțiunea a cincea a tezei de abilitare se oprește asupra capacității individuale a candidatului „de a coordona echipe de cercetare, de explicare și facilitare a cercetării”. După ce se indică, pe scurt, participarea candidatului la abilitare în diverse echipe de cercetare, se discută despre calitatea acestuia de director/coordonator de echipe de cercetare (în cazul unui grant de cercetare finanțat UEFISCDI, dar și în cazul unităților și subunităților de cercetare din Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în acest ultim caz fiind menționată activitatea candidatului în calitate de coordonator al Centrului de Editare și Traducere „Traditio”, dar și în cea de director interimar al Departamentului de Cercetare Interdisciplinar – Domeniul Socio-Uman din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași).

În secțiunea a șasea a tezei de abilitare se indică „direcțiile principale de dezvoltare a carierei candidatului la abilitare, în contextul global al realizărilor științifice semnificative și de actualitate din domeniul de specialitate al autorului tezei de abilitare”.

Cele trei direcții principale de dezvoltare a carierei candidatului la abilitare

sunt:

- 1) exegeza filosofiei antice, în special a celei a Antichității Târzii;
- 2) traducerea și editarea de surse premoderne (filosofice, dar nu numai, având în vedere constituția premodernă a filosofiei);
- 3) exegeza și editarea vechiului text filosofic în limba română.

Discuția din această secțiune a tezei de abilitare ia în considerare și contextul în care candidatul la abilitare urmează să își desfășoare activitatea, descriindu-se trei scenarii ale acestui context – „optim”, „mediu”, „pesim” – context determinant pentru activitatea științifică.